

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 40448

гр. София, 17.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 145 СЪСТАВ, в закрито заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: НОРА ВЛ. МАРИНОВА

като разглежда докладваното от НОРА ВЛ. МАРИНОВА Частно гражданско дело № 20241110106914 по описа за 2024 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 410 и сл. ГПК.

Подадено е заявление с вх. № 37665 от 06.02.2024г., подадено от „****“ за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК срещу В. П. Г..

Заявителят е поискал издаването на заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК срещу длъжника за непогасени парични вземания по договор за паричен заем № 685876 от 31.05.2022г. за главница, възнаградителна и мораторна лихва, сред които и вземане за неустойка в случай на непредставяне на обезпечение по кредита в размер на 97,73 лв. за периода от 31.05.2022г. до 04.10.2022г. и вземане за неустойка за забава в размер на 150 лв., начислена еднократно при забава в плащането, във връзка с която кредитодателят прави разходи за извънсъдебно събиране на вземанията.

При извършена проверка за наличие на положителните предпоставки по чл.410 ГПК и отсъствие на пречки по чл. 411, ал. 2, т. 2 – т. 5, вкл. ГПК, за които съдът следи служебно, се констатира следното:

В клаузата на т. 5 от договора за кредит е уговорено, че заемателят се задължава да предостави обезпечение по начина и реда, посочен в уговорката, в тридневен срок от сключване на договора, като в случай на неизпълнение на това задължение дължи неустойка в размер на 270,32 лв. (чл. 11 от договора), която ще се заплаща разсрочено съгласно приложимия към договора погасителен план, като се установява, че същата е изначално включена в размера на дължимите вноски съгласно Приложение 1 от договора.

Съдът приема, че е недопустимо при неизпълнение на задължение за даване на обезпечение да се уговаря неустойка, защото една от функциите на неустойката (обезпечителната) е да мотивира към изпълнение на дължимия по договора резултат. Дължимият по договора резултат не е даването на обезпечение, като последното е само гаранция за постигане на резултата. В случая така предвидената неустойка има за цел да

принуди длъжника да даде обезпечение, а не да изпълни поетите с договора задължения, които да удовлетворят конкретния кредиторов интерес. Налице е противоречие на неустойката с добрите нрави, което е налице още при сключване на договора – чл.26, ал.1 ЗЗД, ТР № 1/2009г. на ОСТК на ВКС. Санкцията за недадено обещано обезпечение е предсрочна изискуемост на кредита, а не натоварване на длъжника с допълнителни парични задължения – арг. чл. 71 ЗЗД. Поради това неустойка за непредоставяне на обезпечение не се дължи и в тази част заявлението следва да се отхвърли на основание чл. 411, ал. 2, т. 2 ГПК.

Съдът приема, че клаузата на чл. 6, ал. 2 от договора и Тарифата на таксите за допълнителни услуги, която предвижда при забава в плащането да се дължат разходи за събиране на просрочено вземане в размер на 25 % от стойността на кредита за неравноправна, защото по същество установява събирането на такси във връзка с управление на кредита, което е недопустимо съгласно чл. 10а, ал. 2 ЗПК, а отделно от това не е ясно за какви и колко конкретни действия е начислявана претендираната сума, нито размерът ѝ е съобразен с конкретно извършеното, което пък е в противоречие с чл. 10а, ал. 3 ЗПК. Поради това по отношение на това вземане заявлението за издаване на заповед за изпълнение следва да се отхвърли на основание чл. 411, ал. 2, т. 3 ГПК.

По тези съображения, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ОТХВЪРЛЯ заявление с вх. № 37665 от 06.02.2024г., подадено от „****, ЕИК **** за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК срещу В. П. Г., ЕГН *****, в частта по отношение на претендираните вземания по договор за паричен заем № 685876 от 31.05.2022г. за сумата в размер на 97,73 лв., представляваща неустойка по чл. 11 от договора, дължима при непредставяне на обезпечение по договора за периода от 31.05.2022г. до 04.10.2022г. и вземане за неустойка за забава в размер на 150 лв., представляваща неустойка за забава, във връзка с която кредитодателят прави разходи за извънсъдебно събиране на вземанията, начислена на основание чл. 6, ал. 2 от договора и Тарифата на таксите за допълнителни услуги.

Разпореждането може да се обжалва пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването му на заявителя.

Съдия при Софийски районен съд: _____